

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 7. mai 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 215	19/00893-1	Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 7. mai 2019	1
Sak 216	19/00240-2	Årsberetning 2018 - Oslo kommunes klagenemnd	1
Sak 217	19/00865-2	Klage - Avslag på søknad om tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019 - Måkeveien 28 (201902804)	1
Sak 218	19/00839-2	Klage - Avslag på søknad om overføring av beboerkort ved permanent bilbytte (201900360)	4
Sak 219	18/01539-3	Klage på avvisning av klage på avslag om refusjon av avfallsgebyr - Setra Vei 7b (201804914)	7
Sak 220	19/00853-2	Klage - Avslag om tilbakebetaling av Renovasjonsgebyr - Lille Ekeberg huseierforening (201808231)	10
Sak 221	19/00869-2	Klage over vedtak om målt forbruk og avslag på deling av årsgebyr på seksjonsnivå - Gamle Margarinfabrikken Sameie	14
Sak 222	19/00293-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201803545) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 223	19/00515-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Grünerløkka (201803442) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 224	19/00416-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900609) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 225	19/00805-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900581) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 226	19/00854-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803633) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 227	19/00861-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201901275) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 228	19/00803-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900684) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 229	19/00856-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Nordre Aker (201901306) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 230	19/00800-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201901047) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 231	19/00802-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel St. Hanshaugen (201900719) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 232	19/00807-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201900458) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 233	19/00837-2	Klage - Vedtak om ny beregning av kommunal bostøtte - Bydel Sagene (201900918) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 234	19/00852-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av bolig i Omsorg+ - Bydel Ullern (201900843) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 235	19/00809-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Alna (201900510) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 236	19/00810-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201900783) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 237	19/00811-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201900899) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 238	19/00813-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201900937) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 239	19/00815-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel St. Hanshaugen (201900971) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 240	19/00817-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201901045) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 241	19/00818-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201900005) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 242	19/00862-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900509) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 243	19/00864-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201900723) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 244	19/00866-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900866) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 245	19/00867-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901277) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 246	19/00868-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201901291) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 247	19/00876-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201901287) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 248	19/00855-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801760) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 249	19/00857-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801757) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 250	18/01855-9	Omgjøring av vedtak fattet av Oslo kommunes klagenemnd (201802491) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 251	19/00258-6	Krav om dekning av saksomkostninger (201803118) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 252	19/00461-6	Krav om dekning av saksomkostnader (201900918) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 253	19/00764-2	Klage - Avslag på søknad om etteroppmelding til privatisteksamen (201902522) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 254	19/00858-2	Klage på vedtak om avvisning av klage - Bydel Sagene (201901458) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 255	19/00892-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 7. mai 2019

[19/00893]

Sak 215 Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 7. mai 2019

Saken gjelder:

Kopi av brev av 19.04.2019 fra Frogner advokatkontor, til Fylkesmannen i Oslo og Viken (19/00504-13).

[19/00240]

Sak 216 Årsberetning 2018 - Oslo kommunes klagenemnd

Saken gjelder:

I henhold til reglement for Oslo kommunes klagenemnd pkt. 10 skal klagenemnda avgi årsberetning til bystyret. Den forelegges finanskomiteen til godkjenning og sendes bystyret til endelig behandling.

Oslo kommunes klagenemnds årsberetning for 2018 gir en oppsummering av arbeidet i nemnda i perioden 01.01.2018 – 31.12.2018. Årsberetningen inneholder statistikk over antall behandlede klagesaker, saksbehandlingstid og klageutfall i de ulike sakstypene.

Klagenemnda anbefaler finanskomiteen å innstille til bystyret å fatte følgende vedtak:

Bystyret tar Oslo kommunes klagenemnds årsberetning for 2018 til orientering.

[19/00865]

Sak 217 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019 - Måkeveien 28 (201902804)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 24.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Vi viser til vedlagte brev fra Byantikvaren av 03.04.2019 (med vedlegg) med tilrådning i klagesak vedrørende avslag på søknad om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til Byantikvarens vurdering og konklusjon i

saken.

Bakgrunn

Byantikvaren skal etter vedtak av Oslo bystyre fordele kommunale tilskuddsmidler til fredete og verneverdige bygninger og anlegg i privat eie i Oslo kommune for 2019.

Søknad

Ulvøya Vel v/Kristin Bachken sendte per e-post den 30.10.2018 søknad datert 29.10.2018 om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019. Søknaden gjaldt istandsetting av et stupetårn.

Vedtak om avslag på søknad

Søknaden ble avslått av Byantikvaren i vedtak av 15.01.2019. Byantikvaren begrunner avslaget

med at søknaden ikke oppfyller kravene til dokumentasjon av tiltaket, jf. retningslinjene gitt i Byantikvarens informasjonsark *Tilskudd til istandsetting av kulturminner*. Byantikvaren viser til at beskrivelse av skadeomfang og tiltak, samt tilbud fra utførende mangler. I tillegg er egenandelen for lav. Byantikvaren vurderte derfor at søknaden ikke er aktuell for tildeling av årets tilskuddsmidler.

Tildeling av tilskudd, eller avslag på søknad om tilskudd, er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b og § 28 første ledd. Oslo kommunes klagenemnd er klageinstans, jf. fvl. § 28 andre ledd og reglement for Oslo kommunes klagenemnd vedtatt av bystyret 22.09.2004, sak 403, pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av Ulvøya Vel v/Kristin Bachken. Klager er part med klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29. Klagen anses for å være i samsvar med fvl. § 32. Klager anfører bl.a. at både kravet til beskrivelse av skadeomfang og tiltak samt tilbud fra utførende aktør er oppfylt i søknaden. Klager viser til at søknaden var vedlagt fotodokumentasjon på stupetårnet som beskriver skadeomfanget og budsjettforslag, dvs. tilbud fra utførende OBOS Prosjekt/Consolvo for utbedring av skadene. Klager viser til at de har forsøkt å sende inn resultater av undersøkelse av betong som er bekostet av klager selv, som bekrefter at tilbudet fra OBOS/Consolvo er riktig. Klager viser til at de er informert om at dokumenter ikke kunne ettersendes etter fristen. Siden Byantikvaren legger til grunn at den oppgitte egenandelen er for lav, mener klager denne kan justeres noe. Klager ber på denne bakgrunn om at søknaden vurderes på nytt.

Det vises til klagen i sin helhet, vedlegg 5.

Byantikvarens vurdering og anbefaling

Byantikvaren har vurdert klagen, jf. fvl. § 33 og ikke funnet grunn til å endre sitt vedtak om avslag av 15.01.2019.

Byantikvaren opplyser at de som foregående år hadde ca. 1,5 millioner kroner til fordeling av kommunale tilskudd for 2019. Det var derfor nødvendig med en streng vurdering av de enkelte

søknaders innhold og dokumentasjon. Byantikvaren viser til informasjonsarket *Tilskudd til istandsetting av kulturminner*, der det blant annet finnes en sjekkliste for opplysninger og

dokumentasjon som må inngå i eller være vedlagt søknaden. Det opplyses bl.a. om at det i budsjettets finansierungsplan må gå fram hvor stor del av totalfinansieringen omsøkte tilskuddsbeløp skal utgjøre. Egenandelen skal utgjøre minst 50 % av totalfinansieringen, men normalt mer.

Begrunnelsen for Byantikvarens vurdering er at søknaden ikke oppfyller kravene til dokumentasjon av tiltakene. Beskrivelse av skadeomfang og tilbud fra utførende mangler. Det foreligger kun tilbud på, og en oppdragsbekreftelse for, en stikkprøvebasert betongundersøkelse av stupetårnet, samt et budsjettforslag som viser til et grovt prisoverslag fra en utførende. Dette er ikke tilstrekkelig dokumentasjon for å kunne innvilge tilskudd.

Det er søkt om tilskudd på kr 1 000 000,- til istandsetting av stupetårn med en antatt totalkostnad på 1 500 000,-. Dette er en søknadssum som ligger vesentlig over 50 % av totalkostnaden. En justering av ev. tilsagnsbeløp vil ikke gjøre en forskjell for hvordan Byantikvaren vurderer søknaden.

Byantikvaren vurderer for øvrig at klagen ikke gir noen ny informasjon om søknaden eller bringer inn nye momenter av ytterligere interesse for klagesaksbehandlingen.

Byantikvarens informasjonsark *Tilskudd til istandsetting av kulturminner* er for øvrig ikke i seg selv hjemmelsgrunnlag for tilskudd, men en orientering om hvilke krav Byantikvaren stiller dersom det skal gis tilskudd til fredete og verneverdige bygninger.

Byantikvaren tilrår at vedtak om avslag på tilskudd av 15.01.2019 opprettholdes.

Sekretariatet for klagenemnda sin behandling og vurdering

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Etter sekretariatets syn har Byantikvaren

foretatt en behandling av saken i samsvar med de kriteriene som er satt for prioritering av tildeling av tilskudd til istandsetting av kulturminner i Oslo for 2019. Søknader må oppfylle kravene til dokumentasjon av tiltakene, herunder omfatte beskrivelse av eksisterende situasjon (eks. skadeomfang) prosjektbeskrivelse, budsjett, finansierungsplan og søknadssum. Etter sekretariatets vurdering er ikke kriteriene tilfredsstillende oppfylt i opplysningene som foreligger fra søkers/klagers side. Det vises også til at det er søkt tilskudd i størrelsesorden 1 million kroner. Med en total tilskuddsramme på ca. 1,5 millioner kroner, må Byantikvaren prioritere de innkomne søknadene etter de gitte kriteriene. Sekretariatet viser til at det i Byantikvarens avslag på søknaden av 15.01.2019 fremgår at Byantikvaren mottok totalt 65 søknader innen fristen.

Sekretariatet innstiller etter dette på at klagen ikke tas til følge. Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig til orientering til sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klage fra Ulvøya Vel v/Kristin Bachken tas ikke til følge.

Klagenemnda vurderer at søknaden mangler nødvendige vedlegg som beskrivelse av skadeomfang og tilbud fra utførende. Videre finner klagenemnda at egenandelen er for lav i forhold totalfinansieringen. Klagenemnda finner derfor at søknaden fra Ulvøya Vel v/Kristin Bachken om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner for 2019 til istandsetting av stupetårn på Sydstranda ikke oppfyller kravene til innhold og dokumentasjon, jf. kriterier for tildeling av tilskudd i orienteringen om tilskudd til istandsetting av kulturminner i Oslo for 2019. Søknaden er ikke aktuell for tildeling av tilskuddsmidler for 2019.

Byantikvarens vedtak av 15.01.2019 om avslag på søknad om kommunalt tilskudd til istandsetting av kulturminner i Oslo for 2019 opprettholdes.

[19/00839]

Sak 218 Klage - Avslag på søknad om overføring av beboerkort ved permanent bilbytte (201900360)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 7.12.2018 om avslag på søknad fra Tony Andre Søndbø om omregistrering av beboerkort ved endring av kjøretøy. Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om beboerparkering, Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften).

Tony Andre Søndbø har folkeregistrert adresse i Maridalsveien 169 B, 0469 Oslo. Denne adressen tilhører Bydel Sagene. Søndbø fikk etter søknad av 23.5.2018 innvilget beboerparkeringstillatelse for kjøretøy med kjennemerke BS 97188. Søknad om omregistrering av beboerparkeringstillatelsen til kjøretøy med kjennemerke GA 11475 ble avslått, da det nye kjøretøyet hadde en tillatt totalvekt på 4,2 tonn. Kjøretøyet var 0,7 tonn tyngre enn kjøretøyet det opprinnelig var innvilget beboerkort for.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager har i klagen av 7.12.2018 (dok 8) anført at det ikke er så stor forskjell på totalvekten mellom de to kjøretøyene, da de har samme innredning. Videre anføres det at endringen av kjøretøy skyldes krav fra Oslo kommune i forbindelse med anbud på TT-kjøring. IVECO-bussen som klager kjører, ble anskaffet for at GoeBussa skulle oppfylle kommunens krav til miljøvennlige kjøretøy. Klager mener det er urimelig at han skal bli negativt påvirket av dette ved at han ikke får overført sin beboerparkeringstillatelse.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Tony Andre Søndbø er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 7.12.2018. Klagen ble fremsatt samme dag, og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering er fastsatt av Oslo bystyre den 13. juni 2012. Forskriftens § 5 *Vilkår for parkeringstillatelse* lyder:

«Etter skriftlig søknad tildeles parkeringstillatelse etter følgende kriterier: Både kriterium a) og b) må være oppfylt.

a) Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

(...)

b) Bil

Søker må disponere bil, herunder være registrert som eier eller medeier av bilen i motorvognregisteret.

(..)

Parkeringstillatelse tildeles kun biler som er registrert og har gyldige kjennemerker. Det tildeles ikke parkeringstillatelse til bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker innledningsvis at reglene i beboerparkeringsforskriften § 5 er absolutte. Dersom et unntak ikke er tatt inn i forskriftens ordlyd, har ikke etaten anledning til å fravike forskriftens bestemmelser. Etaten legger til grunn at det følgelig ikke er anledning til å ta hensyn til at søker måtte bytte kjøretøy for å kunne vinne/ delta i en kommunal anbudskonkurranse.

Bymiljøetaten viser til at beboerkort ikke tildeles bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med en totalvekt over 3,5 tonn. I denne saken er det tale om et kjøretøy med tillatt totalvekt over 4,2 tonn.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket, og oversendte klagen til Oslo kommunes klagenemnd den 9.1.2019, jf. forvaltningsloven § 33 tredje ledd (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

I denne saken er spørsmålet om kjøretøyet det søkes om parkeringstillatelse for, fyller kriteriene i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b. Forskriften fastsetter at det ikke tildeles parkeringstillatelser til kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.

Det er på det rene at det aktuelle kjøretøyet har en tillatt totalvekt på 4,2 tonn (se utskrift fra motorvognregisteret, dok. 12). Kjøretøyet fyller altså ikke kriteriene fastsatt i § 5.

Klager mener at det den nye bilen og den gamle er like store, og at det er underlig at denne bilen skal ha vesentlig høyere totalvekt. Til det vil faglig sekretariat bemerke at forskriften ikke sier noe om hvor stort kjøretøyet kan være (bortsett fra de begrensninger som følger av at man ikke kan få parkeringstillatelse for bobiler, campingvogner og tilhengere), men at rett til parkeringstillatelse er knyttet til bilens totalvekt, som altså ikke kan overstige 3,5 tonn.

Klager har videre anført at det er urimelig at han belastes negativt for å oppfylle kommunens egne krav til TT-kjøretøy. Faglig sekretariat har forståelse for at klager opplever dette urettferdig. Imidlertid åpner ikke beboerparkeringsforskriften for skjønnsmessige vurderinger. Det er ikke anledning til å innvilge parkeringstillatelse for kjøretøy som ikke fyller kriteriene i § 5 bokstav b).

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 7.12.2018. Klagen ble fremsatt samme dag, og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder søknad om omregistrering av parkeringstillatelse i beboerparkeringsordningen. Forskrift om beboerparkering, Oslo kommune, fastsetter i § 5 vilkår for innvilgelse av slik parkeringstillatelse. Det stilles krav til både bosted og til kjøretøy. Begge må være oppfylt for at beboerkort kan innvilges.

Denne saken gjelder kjøretøyet. Forskriften § 5 bokstav b) fjerde ledd fastsetter at det ikke tildeles parkeringstillatelser til kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.

Kjøretøyet det er søkt om parkeringstillatelse for har en tillatt totalvekt på 4,2 tonn. Kjøretøyet fyller altså ikke kriteriene fastsatt i § 5.

Klagenemnda har merket seg at klager har anført at han belastes negativt ved å tilfredsstille kommunens egne miljøkrav til TT-kjøring. Klagenemnda finner imidlertid ikke å kunne tillegge denne anførselen vekt, da beboerparkeringsforskriften ikke åpner for skjønnsmessige vurderinger. Det er ikke anledning til å innvilge parkeringstillatelser for kjøretøy som ikke fyller kriteriene i § 5 bokstav b).

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[18/01539]

Sak 219 Klage på avvisning av klage på avslag om refusjon av avfallsgebyr - Setra Vei 7b (201804914)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Velferdsetaten, har i brev av 03.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder Renovasjonsetatens beslutning om å avvise klage på beslutning om ikke å gi prisavslag på renovasjonsgebyret. Krav om prisavslag fremkom på grunn av manglende tømning av restavfall på klagerens adresse, Setra vei 7B.

Klager anfører at det er klageadgang på avgjørelser om å avslå krav om refusjon av renovasjonsgebyr og at Renovasjonsetaten ikke har opplyst ham om klageadgangen. Klager har videre tatt kontakt med Sivilombudsmannen, som gir ham medhold i at det foreligger klageadgang i denne saken.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klager gis medhold i spørsmålet om klageadgang. Selve den underliggende sak anbefales behandlet som egen sak i klagenemnda

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om å nekte reduksjon av avfallsgebyr er, i henhold til lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåter i forvaltningssaker (forvaltningsloven, fvl.) § 2 første ledd, et enkeltvedtak. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. fvl. § 28 annet ledd.

Et vedtak om å avvise en klage kan på samme måte påklages, jf. fvl. § 28 tredje ledd. Jan Tore Rønninghaug er part i saken jf. fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 03.05.2018 (vedlegg 1). Klage er innkommet etter fristen, jf. fvl. § 29, men da det ikke i vedtaket er opplyst om adgang til å klage, anses det å foreligge forhold som gir rett til behandling av klagen.

Det foreligger etter dette ikke grunn til å avvise behandling av klagen, jf. fvl. § 31.

Saksopplysninger

Oslo kommune inngikk avtale med ny leverandør om innsamling av avfall gjeldende fra 03.10.2016. Skifte av leverandør medførte store forsinkelser i innsamlingen av avfall for deler av Oslo og opphopning av avfall hos enkeltabonnenter.

I brev av 22.11.2016 til Renovasjonsetaten ba klager om refusjon av deler av renovasjonsgebyret på grunn av manglende tømning av restavfall over en lengere periode.

Renovasjonsetaten avsto kravet i brev av 19.12.2017 (vedlegg 2). Klage foreligger i brev av 20.12.2017 fra klager der han anmoder om at klagen blir fremlagt for Oslo kommunes klagenemnd, dersom etaten selv ikke omgjorde vedtaket.

Renovasjonsetaten besvarte dette i brev av 03.05.2018 (vedlegg 1) der det fremgår at det ikke foreligger klageadgang på avgjørelser om å innvilge eller avslå krav om refusjon av renovasjonsgebyr og at avslaget ikke er et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. Klager tok etter dette kontakt med Sivilombudsmannen, som i brev av 12.06.2018 til klager (vedlegg 3) uttaler at Renovasjonsetatens brev av 03.05.2018 innebærer en avvisning av klagen og at et slikt avvisningsvedtak kan påklages etter fvl. § 28. Selv om klagefristen er utløpt, anbefales klager å be klagenemnda vurdere spørsmålet om klagerett under henvisning til at det ikke fremgår av brevet fra Renovasjonsetaten at det er et avvisningsvedtak og at det heller ikke er gitt informasjon om klageadgang og klagefrist.

I brev av 18.06.2018 til Oslo kommunes klagenemnd (vedlegg 4) ber klager om en vurdering av saken. Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, tilskrev etter dette Renovasjonsetaten i brev av 09.07.2018 (vedlegg 5) og anmodet etaten om, i samsvar med Sivilombudsmannens brev av 12.06.2018, å utarbeide en saksfremstilling for oversendelse til Oslo kommunens klagenemnd.

Renovasjonsetaten har fremmet sak for klagenemnda i brev av 20.12.2018 (vedlegg 6)

Klagers anførsler

Klagers anførsler fremkommer i brev av 21.02.2017 og 18.06.18. Klager anfører at det er to ting han klager på:

- Avvisning av klagen
- Avslag på refusjon av renovasjonsgebyret

Vedrørende avvisning av klage anfører klager at adgang til å klage er tilstede, og at Renovasjonsetaten har gjort en feil når de ikke har opplyst om dette og om fristen for å klage. Vedrørende refusjon av renovasjonsgebyret mener han at det er betalt for en tjeneste som ikke ble levert. Han viser til at det er tvungen renovasjon og at avtalen ikke kan sies opp.

Klagebehandling i første instans

Renovasjonsetaten har tatt klagen på avvisningsvedtaket til behandling og redegjør for saken i brev av 20.12.2018. Etaten innrømmer at det har blitt begått en saksbehandlingsfeil ved at klager ikke har fått klageadgang på avvisningsvedtaket, men opprettholder selve avvisningen. Saken er så oversendt Oslo kommunes klagenemnd til behandling.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Sekretariatet understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over vedtak om å avvise klage over avslag på krav om refusjon av deler av

renovasjonsgebyret. Slik sekretariatet ser det, foreligger det i denne saken en klageadgang på vedtaket om å avvise behandling av klagen. Dette underbygges for så vidt av Sivilombudsmannens uttalelse i brev av 12.06.2018 og av Renovasjonsetatens konklusjon om at det foreligger en saksbehandlingsfeil og at klager har rett til å klage på avvisningsvedtaket.

Selve den underliggende sak, det vil si klage på avslag om refusjon av deler av avfallsgebyret, må behandles som egen sak av klagenemnda etter at klager har fått avgi uttalelse.

Sekretariatet innstiller overfor klagenemnda at klagen tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler. Saken gjelder klage over vedtak om å avvise klage over avslag på krav om refusjon av deler av renovasjonsgebyret. Vedtak om å avvise en klage er å betrakte som et enkeltvedtak etter fvl. § 2.

Slik klagenemnda ser det, foreligger det i denne saken en klageadgang på vedtaket om å avvise behandling av klagen. Dette underbygges for så vidt av Sivilombudsmannens uttalelse i brev av 12.06.2018 og av Renovasjonsetatens konklusjon om at det foreligger en saksbehandlingsfeil og at klager har rett til å klage på avvisningsvedtaket.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klager gis medhold i at det foreligger klageadgang på Renovasjonsetatens vedtak om å avvise klage.

Sak 220 Klage - Avslag om tilbakebetaling av Renovasjonsgebyr - Lille Ekeberg huseierforening (201808231)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 17.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage på Renovasjonsetatens vedtak av 18.06.2018 om ikke å tilbakebetale renovasjonsgebyr etter at etaten har fakturert for flere beholdere enn Lille Ekeberg huseierforeningen hevder faktisk å ha hatt.

Klager ønsker tilbakebetalt det beløp huseierforeningen feilaktig har blitt belastet i løpet av to år.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om tilbakebetaling av avfallsgebyr er, i henhold til lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåter i forvaltningssaker (forvaltningsloven, fvl.) § 2 første ledd, et enkeltvedtak. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jfr. § 28 annet ledd.

Terje Bjørnsen, som har undertegnet klagen, er som formann i Lille Ekeberg huseierforening, part i saken jf. fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget, ble fattet 18.06.2018 og klage ble fremmet i brev av 28.06.2018. Klagefristen er dermed overholdt jf. fvl. § 29.

Det foreligger etter dette ikke grunn til å avvise behandling av klagen jf. fvl. § 32.

Rettslig grunnlag:

Ifølge lov om vern mot forurensning og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurl.) § 30 skal kommunen sørge for innsamling av husholdningsavfall. Gebyr for denne tjenesten skal betales av den som eier eiendom som er omfattet av innsamlingsordningen, jf. forurl § 34, 4. ledd. I henhold til forskrift om renovasjon i Oslo kommune, vedtatt av Oslo bystyre 15.02.2012, er det lovpålagt kommunal renovasjon av forbruksavfall, jf. § 1-2.

Det følger av forskriftens § 3-2, 2. ledd at eventuelle endringer i abonnementsforholdet skal meldes skriftlig til Renovasjonsetaten, og at avgiftsplikt løper til slik melding er mottatt. Abonnentens plikt til å kontrollere mottatt faktura, slik at renovasjonsgebyret stemmer overens med den tjeneste som faktisk utføres, er hjemlet i forskriftens § 3-5, 2. ledd.

Saksopplysning

Huseierforeningen har blitt belastet for fem 660 liters beholdere for restavfall på den ene standplassen huseierforeningen disponerer i Røhrts vei 28 (vedlegg 1). Klager hevder at de kun har hatt fire 660 liters beholdere på denne standplassen i hvert fall de siste to årene.

Som følge av henvendelse fra klager i begynnelsen av 2018 har Renovasjonsetaten gjennomført

en kontroll av abonnementet. Kontrollen viste at de stod fem beholdere på standplassen, men dette var fordi det hadde blitt bestilt en ekstra beholder dit den 08.01.2018. Etaten fant det derfor ikke nødvendig å korrigere abonnementet, som fra tidligere av omfatter fem 660 liters beholdere. Videre har etaten kommet til at det ikke er grunnlag for tilbakebetaling i denne saken (vedlegg 2).

Klagers anførsler

Klagers anførsler fremkommer i brev av 28.06.2018 (vedlegg 3). Klager anfører at Renovasjonsetaten har frikjent seg selv på feilaktig grunnlag. Videre vises det til at Lille Ekeberg huseierforening har gitt tilbakemelding om avvik i beregningsgrunnlaget slik forskrift om renovasjon av husholdningsavfall i Oslo § 3-5, 2. avsnitt krever.

Når det gjelder Renovasjonsetatens anførsel om at det ikke er praktisk mulig for etaten til enhver tid å ha en fullstendig oppdatert oversikt, mener huseierforeningen at i den angjeldende perioden var det fullt ut mulig å ha en slik oversikt.

Saksbehandling i første instans

Renovasjonsetaten viser til at det på de kvartalsvise fakturaene fremkommer antall beholdere spesifikt og at etaten aldri tidligere har mottatt noen henvendelse om at det forelå feil på abonnementet.

Videre viser etaten til at siden beholderne står på hjul, ligger det i sakens natur at det fra tid til annen flyttes på, blir stjålet, ramponert eller lignende uten at dette umiddelbart vil fremkomme i

etatens abonnementssystem. Etaten mener at abonnenten selv er den nærmeste til å oppdage om

det foreligger feil i abonnementet. Etaten har ikke kapasitet til å foreta jevnlig kontroll av alle 50 000 abonnementene, og et velfungerende gebyrsystem tilsier at etaten er avhengig av tilbakemelding fra abonnenten selv.

Renovasjonsetaten har etter dette ikke funnet grunnlag for å omgjøre sitt vedtak, og saken er 28.11.2018 oversendt Oslo kommunes klagenemnd til behandling (vedlegg 4, saksfremstilling).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Sekretariatet understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjonsetatens vedtak av 18.06.2018 om ikke å foreta tilbakebetaling av renovasjonsgebyr etter at abonnenten mener det er fakturert for en beholder for mye i opptil to år.

Spørsmålet om tilbakebetaling i det hele tatt skal skje, kan ikke avgjøres med henvisning til en konkret lovbestemmelse. Den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling gir anvisning på en konkret vurdering av hver sak under hensyn til et rimelig utfall, jf. Rt. 1985 s. 290.

Etter læren om *condictio indebiti* skal det foretas en konkret helhetsvurdering, der særlig to hovedhensyn må avveies mot hverandre. På den ene siden hensynet til at betalingsmottakeren skal kunne innrette seg i tillit til at endelig betaling har skjedd, og på den annen side, korreksjonshensynet – hensynet til å rette opp en feil betaling.

Relevante momenter er blant annet partenes subjektive forhold, i hvilken grad mottakeren har innrettet seg, og hvem som er nærmest til å bære ansvaret for feilbetalingen. Videre tas det gjerne hensyn til partenes profesjonalitet, tidsforløpet, om det vil ramme mottaker hardt å måtte tilbakebetale mv. Særlig legges det vekt på om det er ytelser forbrukt til livsopphold som kreves tilbakebetalt, typisk for høy lønnsutbetaling.

Det avgjørende momentet her blir om abonnenten (klager) kunne/burde ha skaffet seg kunnskap om at renovasjonsgebyret var beregnet feil på et tidligere tidspunkt enn etter to år da abonnenten i samtale med Renovasjonsetaten ble klar over dette.

Gjennom kvartalsvise fakturaer som abonnenten får tilsendt fra Oslo kemnerkontor, fremgår det at abonnenten har blitt fakturert for fem avfallsbeholdere på 660 liter mens abonnenten hevder selv å bare ha disponert fire slike beholdere. I nevnte faktura gjøres det oppmerksom på at abonnenten plikter å gi tilbakemelding til Renovasjonsetaten dersom beregningsgrunnlaget avviker fra de faktiske forhold. Klager har i denne saken ikke kontrollert mottatt faktura.

Renovasjonsetaten er i denne saken den profesjonelle part med høye krav til riktig fakturering overfor den enkelte abonnent. Men med ca. 50 000 abonnenter bør det foreligge en viss aksept for at feil kan forekomme. Klageren, på den annen side, kan ikke fritas helt fra en aktsomhetsplikt knyttet til betalingen av renovasjonsavgiften. Det har fremgått av de kvartalsvise fakturaene hva abonnenten har betalt for, og abonnenten har hatt muligheten til å kontrollere riktigheten av disse. Således er det nærliggende å legge til grunn at feilberegningen burde vært oppdaget av klager på et tidligere tidspunkt og at han må bære ansvaret for dette.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. §

34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan også ta opp forhold

som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjonsetatens vedtak av 18.06.2018 om ikke å foreta tilbakebetaling av renovasjonsgebyr etter at det har fremkommet feil i fakturagrunnlaget.

Spørsmålet om tilbakebetaling i det hele tatt skal skje, kan ikke avgjøres med henvisning til en konkret lovbestemmelse. Den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling gir anvisning på en konkret vurdering av hver sak under hensyn til et rimelig utfall, jf. Rt. 1985 s. 290.

Etter læren om *condictio indebiti* skal det foretas en konkret helhetsvurdering, der særlig to hovedhensyn må avveies mot hverandre. På den ene siden hensynet til at betalingsmottakeren skal kunne innrette seg i tillit til at endelig betaling har skjedd, og på den annen side, korreksjonshensynet – hensynet til å rette opp en feil betaling.

Relevante momenter er blant annet partenes subjektive forhold, i hvilken grad mottakeren har innrettet seg, og hvem som er nærmest til å bære ansvaret for feilbetalingen. Videre tas det gjerne hensyn til partenes profesjonalitet, tidsforløpet, om det vil ramme mottaker hardt å måtte tilbakebetale mv. Særlig legges det vekt på om det er ytelser forbrukt til livsopphold som kreves tilbakebetalt, typisk for høy lønnsutbetaling.

Det avgjørende momentet her blir, slik nemnda ser det, om abonnenten (klager) kunne/burde ha skaffet seg kunnskap om at renovasjonsgebyret var beregnet feil på et tidligere tidspunkt enn etter to år da han i samtale med Renovasjonsetaten ble klar over dette.

Gjennom kvartalsvise fakturaer som abonnenten får tilsendt fra Oslo kemnerkontor, fremgår det at han har blitt fakturert for fem avfallsbeholdere på 660 liter mens han hevder selv bare å ha disponert fire slike beholdere i to år frem til begynnelsen av 2018 da ytterligere en beholder ble bestilt.

I nevnte faktura gjøres det oppmerksom på at abonnenten plikter å gi tilbakemelding til Renovasjonsetaten dersom beregningsgrunnlaget avviker fra de faktiske forhold. Klager har i denne saken ikke kontrollert mottatt faktura.

Renovasjonsetaten er i denne saken den profesjonelle part med høye krav til riktig fakturering overfor den enkelte abonnent. Men med ca. 50 000 abonnenter bør det foreligge en viss aksept for at feil kan forekomme. Klageren, på den annen side, kan ikke fritas helt fra en aktsomhetsplikt knyttet til betalingen av renovasjonsavgiften. Det har fremgått av de kvartalsvise fakturaene hva han har betalt for, og han har hatt muligheten til å kontrollere riktigheten av disse. Således er det nærliggende å legge til grunn at feilberegningen burde vært oppdaget av klager på et tidligere tidspunkt og at han må bære ansvaret for dette.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke skal tas til følge.

[19/00869]

Sak 221 Klage over vedtak om målt forbruk og avslag på deling av årsgebyr på seksjonsnivå - Gamle Margarinfabrikken Sameie

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 24.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage på Vann- og avløpsetaten (VAV) sitt vedtak av 20. februar 2018 om årsgebyr for målt forbruk av vann og avløp samt også avslag på søknad av 14. mars 2018 om deling av årsgebyr på seksjonsnivå for Borggata 7.

Klager mener VAV må omgjøre vedtak om målt forbruk og beregne årsgebyret på nytt på seksjoner i sameiet. Videre stiller klager seg uforstående til at VAV har avslått søknad om deling av beregningen på seksjonsnivå.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om beregnet årsgebyr er i henhold til lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåter i forvaltningssaker (forvaltningsloven, fvl.) § 2 første ledd et enkeltvedtak. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. § 28 annet ledd.

Gamle Margarinfabrikken Sameie, ved styreleder Trygve Sørvaag, er part i saken jf. fvl. § 2 første avsnitt bokstav e og § 28. De representeres av Norsk energi ved Hallstein Brandal, jf. forvaltningsloven § 12.

Etterberegningsvedtaket er datert 20. februar 2018 (vedlegg 1), mens klagen ble fremsatt 14. mars 2018 (vedlegg 4). I mellomtiden ba sameiet om VAVs begrunnelse for vedtaket per telefon, og klagefristen ble dermed utvidet, jf. forvaltningsloven § 29 annet avsnitt.

Avslag på søknad om deling av gebyr er datert 8. mai 2018 (vedlegg 2), men ble først sendt fra

VAV 16. mai 2018. Klagen ble fremsatt 31. mai 2018 (vedlegg 6). Klagefristen er overholdt, jf. forvaltningsloven § 29 andre avsnitt andre punktum.

Vilkårene til form og innhold er oppfylt og det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen jf. forvaltningsloven § 32.

Rettslig grunnlag:

Lov av 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg (vann- og avløpsanleggsloven) § 3 regulerer hvem som har plikt til å betale vann- og avløpsgebyr. Bestemmelsen sier at plikten påhviler eier av eiendom som er tilknyttet kommunal vann- og

avløpsledning:

§ 3

Når ein fast eigedom har tilknytning til kommunal vass- eller avløpsledning, anten beinveges eller gjennom privat samleiding, har eigaren skyldnad til å svare vass- og avløpsgebyr til kommunen. Det same gjeld når kommunen med heimel i plan- og bygningslova §§ 27-1 eller 27-2 har kravd at eigedomen skal ha slik tilknytning.

Loven er utfyllende presisert gjennom forskrift, her Oslo kommunes forskrift for vann og avløpsgebyrer og spesielle gebyrer (gebyrforskriften), vedtatt av Oslo bystyre 25.10.1978 og 24.01.1979 i medhold av lov om kommunale vann- og kloakkavgifter av 31.05.1974 nr. 17, § 3.

(Gjelder også etter ny lov, jf. ovennevnte lov av 16.03.2012 § 7 (2)).

Etter forskriftens pkt. 9.8 påløper vann- og avløpsgebyrer fra tidspunktet boligen tas i bruk eller

det utstedes brukstillatelse/ferdigattest. Gebyrforskriften pkt. 1.2 klargjør at eier av eiendommen er ansvarlig for avgiften. Kravet er sikret med lovpant i eiendommen, hvilket fremgår av vass- og avløpsanleggsloven § 6.

Aktuelle bestemmelser fra gebyrforskriften hitsettes:

1. Avgiftsplikt

1.1 Plikten til å betale vann- og/eller avløpsavgifter gjelder:

Eiendom som er tilknyttet kommunal vann- og /eller avløpsledning, direkte eller gjennom privat samleiding.

Eiendom som vannverksdirektøren i medhold av plan og bygningslovens §§65,66 eller 92 har krevd tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning.

1.2 Eierne står ansvarlig for avgiften

For eiendom som er bortfestet, betaler festeren i stedet for grunneieren såfremt ikke annet er avtalt

Saksopplysninger

Eiendommen Borggata 7 består av flere bygninger og tre målepunkter (vanninnlegg) per i dag. Deler av eiendommen er under ombygging for bruk til næring. De fire vannmålerne som er montert på målepunktene per i dag, måler vannforbruket til en tidligere vaskehall, danseskole, Jokerbutikk, menighetshus og husholdninger. De dekker til sammen forbruket til 35 eierseksjoner.

Årsgebyret for vann og avløp på eiendommen har alltid blitt beregnet per eiendom. At eiendommen ble seksjonert etter eierseksjonsloven i 2013 til fire næringer og 31 husholdninger,

endrer ikke på det. Faktura er etter avtale blitt sendt til Gamle Margarinfabrikken Sameie. Seksjonseierne har deretter måtte fordele gebyret mellom seg.

VAV mottok ikke avlesning av de fire vannmålerne i 2015 – 2017 og forbruket i perioden ble da stipulert av VAV. I februar 2018 fikk VAV inn avlesninger fra vannmålerne, og på grunnlag

av disse ble etterberegning av merforbruk gjort (vedlegg 1).

Sameiet klaget over etterberegningen i brev av 14. mars 2018 (vedlegg 4). I tillegg mente sameiet at gebyret skulle ha vært fordelt på tre av 35 seksjoner. Vedlagt var også søknad av

samme dato om deling av faktura på seksjonsnivå (vedlegg 5).

VAV avsto søknad om dekning av faktura på seksjonsnivå i brev av 08.05.2018 (vedlegg 2).

Klagers anførsler

Klagers anførsler fremkommer i brev av 14. mars 2018 (vedlegg 4). Klager anfører at det i målt

forbruk er vist til tre separate vannmålepunkter. Disse er delvis lokalisert som fellesanlegg for sameiet og delvis som tilkoblinger til enkeltstående seksjonseiere. Klager mener gebyr for vann

og avløp skal faktureres separat til sameiet der målerne måler vann og avløp til flere seksjoner, og særskilt til seksjonseier der målerne er til individuelle seksjoner. Klager viser til at andre kommunale avgifter (renovasjon) allerede blir fakturert på denne måten.

Klager stiller seg også uforstående til at VAV har avslått søknad om deling av beregningen på seksjonsnivå (vedlegg 6). Det vises i den forbindelse til at renovasjonsgebyret er delt mellom næring og husholdning.

Ifølge klager er det vanskelig for sameiet å fordele årsgebyret og viderefakturere disse korrekt (vedlegg 4). I tillegg står seksjon 10 for om lag 60 prosent av vannforbruket, noe som igjen gir en negativ innvirkning på sameiets likviditet.

Videre mener klager at deres eiendom må sidestilles med dem som har mindre enn 10 seksjoner

og som får gebyret delt på seksjonsnivå. At VAV kun deler årsgebyr beregnet etter areal, stemmer ikke, da klager er kjent med at VAV tidligere har delt gebyret på seksjonsnivå, hvis hver seksjon har hatt et eget målepunkt (vedlegg 6). Det bør derfor ikke være noe fysisk eller praktisk problem for VAV å gjøre det samme for dem. Sameiet vil selv fordele gebyret internt mellom seksjon 1-9 og 11-35.

Saksbehandling i første instans

Vann- og avløpsetaten mener seg ikke rettslig forpliktet til å omgjøre etterberegningen av 20.02.2018 og viser til at årsgebyr for vann og avløp skal beregnes per eiendom (gårds- og bruksnummer).

Når det gjelder avslag på søknad om deling av fremtidig årsgebyr, anfører etaten på samme måte at man ikke er rettslig forpliktet til å ta på seg et slikt ansvar. Det vises her til at det er eiendommen og ikke den enkelte seksjon som gebyrene skal beregnes ut i fra.

VAV har ikke funnet grunnlag for å omgjøre sitt vedtak og saken er 21.06.2018 oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Sekretariatet understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer

med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over årsgebyr for målt forbruk av vann og avløp for Borggata 7 (Gnr. 231 Bnr. 28) og klage over avslag på søknad om deling av årsgebyr på seksjonsnivå for samme eiendom.

I utgangspunktet dreier det seg her om to klager, men sekretariatet antar at klagen kan behandles i en sak da sakens faktum er den samme, klager er den samme, eiendommen er den samme og at spørsmålet det i realiteten skal tas stilling til, er det samme. Det vil si om Vannog avløpsetaten er forpliktet til å dele beregningen av vann- og avløpsgebyr på seksjonsnivå.

Klage over årsgebyret

Når det gjelder klage over årsgebyret for målt forbruk av vann og avløp, gjelder klagen ikke feil måling eller feil størrelse på gebyret. Klager mener det foreligger feil eller delvis feil adressering av faktura for gebyret, idet klager mener gebyret/avgiften skal deles opp og faktureres separat til sameiet der målerne måler vann og avløp til flere seksjoner, og særskilt til seksjonseier der målerne måler vann og avløp til individuelle seksjoner.

Spørsmålet blir da, slik sekretariatet ser det, om VAV er forpliktet til dette.

Det rettslige utgangspunktet vil være lov av 16. mars nr. 12 om kommunale vass og avløpsanlegg. Lovens § 3 slår fast at plikten til å betale vann- og avløpsgebyr påhviler eier av eiendom som er tilknyttet kommunal vann- og avløpsledning.

Videre følger det av gebyrforskriften punkt 1., jf. 9.2 og 1.2 at årsgebyr for vann og avløp beregnes per eiendom (Gnr. og Bnr.) Dette er i samsvar med sentrale overordnede føringer som

sier at kommunen selv kan bestemme om gebyrenheten/gebyrsubjektet skal være hele eller deler av eiendommen, jf. forurensningsforskriften § 16-2 første avsnitt og Miljødirektoratets veileder til bestemmelsen. Dette har sammenheng med at vann og avløp finansieres via selvkost og skal være enklest mulig for kommunen å administrere, jf. Ot.prp. nr. 58 (1972 – 1973) s. 8. Ettersom det er besluttet at gebyrenheten/gebyrsubjektet skal være eiendommen som sådan og ikke eierseksjoner, skal det målte årsgebyret for eiendommen anses som en felleskostnad for det som i dette tilfelle er et sameie.

I lov om eierseksjoner av 16.06.2017 nr. 65 fremgår det i § 29 at felleskostnader skal fordeles mellom seksjonseieren etter sameiebrøken, med mindre seksjonseieren uttrykkelig sier seg enige i en annen fordeling. I dette ligger det at sameiet selv må fordele gebyret innad mellom seksjonseierne, på lik linje med andre eiere av eiendom som får gebyret beregnet etter målt forbruk.

Klager anfører at deres eiendom må sidestilles med dem som har mindre enn 10 seksjoner og som får gebyret delt på seksjonsnivå. Dette er å betrakte som en «ekstraservice» fra kommunen og gjelder bare eiendommer som får sitt vann- og avløpsgebyr beregnet etter bruksareal.

Fordelingen av stipulert forbruk skjer etter tinglyst sameiebrøk og er mye mindre administrativt krevende for VAV å håndtere enn deling av målt forbruk.

Klager sammenligner ellers vann- og avløpsgebyret med renovasjonsgebyret. Sekretariatet er ikke enig i dette, da renovasjonsgebyret beregnes etter andre regler og er mindre krevende å håndtere. Blant annet foreligger det separate avtaler for næringsavfall og husholdningsavfall. Sekretariatet er etter dette kommet til at kommunen ved Vann- og avløpsetaten, ikke kan forpliktes til å fakturere hver enkel seksjon i et sameie. Det er eiendommen (sameiet) som sådan som utad står ansvarlig for å betale vann- og avløpsgebyret, og fordelingen av dette innad

på de enkelte seksjonseierne er kommunen uvedkommende.

Klage over avslag på søknad om deling av årsgebyr på seksjonsnivå

Klager stiller seg uforstående til at hans søknad av 14.03.2018 om deling av årsgebyr på seksjonsnivå er avslått av VAV. Klager anfører de samme begrunnelser som er gjengitt ovenfor.

Sekretariatet mener spørsmålet her er det samme som ovenfor, og at det ikke foreligger en forpliktelse for VAV til å dele årsgebyret på hver enkelt seksjon i et sameie. Klager kan ikke gis medhold i sin klage.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler. Saken gjelder klage over årsgebyr for målt forbruk av vann og avløp for Borggata 7 (Gnr. 231 Bnr. 28) og klage over avslag på søknad om deling av årsgebyr på seksjonsnivå for samme eiendom.

I utgangspunktet dreier det seg her om to klager, men klagenemnda er kommet til at klagen kan behandles i en sak, da sakens faktum er den samme, klager er den samme, eiendommen er den samme og at spørsmålet det i realiteten skal tas stilling til, er det samme. Det vil si om Vann- og avløpsetaten er forpliktet til å dele beregningen av vann- og avløpsgebyr på seksjonsnivå der en eiendom består av flere seksjonerte deler.

Når det gjelder klage over årsgebyret for målt forbruk av vann og avløp, gjelder klagen ikke feil måling eller feil størrelse på gebyret. Klager mener det foreligger feil eller delvis feil adressering av faktura for gebyret, idet klager mener gebyret/avgiften skal deles opp og faktureres separat til sameiet der målerne måler vann og avløp til flere seksjoner, og særskilt til seksjonseier der målerne måler vann og avløp til individuelle seksjoner.

Spørsmålet blir da, slik klagenemnda ser det, om Vann- og avløpsetaten er forpliktet til dette. Det rettslige utgangspunktet vil være lov av 16. mars nr. 12 om kommunale vass og avløpsanlegg. Lovens § 3 slår fast at plikten til å betale vann- og avløpsgebyr påhviler eier av eiendom som er tilknyttet kommunal vann- og avløpsledning.

Videre følger det av gebyrforskriften punkt 1., jf. punktene 9.2 og 1.2 at årsgebyr for vann og

avløp beregnes per eiendom (Gnr. og Bnr.) Dette er i samsvar med sentrale overordnede føringer som sier at kommunen selv kan bestemme om gebyrenheten/gebyrsubjektet skal være hele eller deler av eiendommen, jf. forurensningsforskriften § 16-2 første avsnitt og Miljødirektoratets veileder til bestemmelsen. Dette har sammenheng med at vann og avløp finansieres via selvkost og skal være enklest mulig for kommunen å administrere, jf. Ot.prp. nr.

58 (1972 – 1973) s. 8.

Ettersom det er besluttet at gebyrenheten/gebyrsubjektet skal være eiendommen som sådan og ikke eierseksjoner, skal det målte årsgebyret for eiendommen anses som en felleskostnad for det som i dette tilfelle er et sameie.

I lov om eierseksjoner av 16.06.2017 nr. 65 fremgår det i § 29 at felleskostnader skal fordeles mellom seksjonseieren etter sameiebrøken, med mindre seksjonseieren uttrykkelig sier seg enige i en annen fordeling. I dette ligger det at sameiet selv må fordele gebyret innad mellom seksjonseierne, på lik linje med andre eiere av eiendom som får gebyret beregnet etter målt forbruk.

Klager anfører at deres eiendom må sidestilles med dem som har mindre enn 10 seksjoner og som får gebyret delt på seksjonsnivå. Dette er å betrakte som en «ekstraservice» fra kommunen

og gjelder bare eiendommer som får sitt vann- og avløpsgebyr beregnet etter bruksareal.

Fordelingen av stipulert forbruk skjer etter tinglyst sameiebrøk og er mye mindre administrativt

krevene for VAV å håndtere enn deling av målt forbruk.

Klager sammenligner ellers vann- og avløpsgebyret med renovasjonsgebyret. Klagenemnda er ikke enig i dette, da renovasjonsgebyret beregnes etter andre regler og er mindre krevende å håndtere. Blant annet foreligger det separate avtaler for næringsavfall og husholdningsavfall.

Sekretariatet er etter dette kommet til at kommunen ved Vann- og avløpsetaten, ikke kan forpliktes til å fakturere hver enkel seksjon i et sameie. Det er eiendommen (sameiet) som sådan som utad står ansvarlig for å betale vann- og avløpsgebyret, og fordelingen av dette innad

på de enkelte seksjonseierne er kommunen uvedkommende.

Klager stiller seg uforstående til at hans søknad av 14.03.2018 om deling av årsgebyr på seksjonsnivå er avslått av VAV. Klager anfører de samme begrunnelser som er gjengitt ovenfor.

Klagenemnda er kommet til at spørsmålet her er det samme som ovenfor, og at det ikke foreligger en forpliktelse for VAV til å dele årsgebyret på hver enkelt seksjon i et sameie.

Klager kan ikke gis medhold i sin klage.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klager ikke skal gis medhold i sin klage over vedtak om målt forbruk og avslag på søknad om deling av årsgebyr på seksjonsnivå.

Sak 255 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 7. mai 2019

Saken gjelder:

Protokollen legges frem ved møtets slutt.